

Sygn. akt. V RC 497/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi V Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Teresa Dylis

Protokolant stażysta Patrycja Krupczyńska

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2015 r. w Łodzi

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletnich M. i B. C. reprezentowanych przez matkę M. S.

przeciwko K. C.

o alimenty

1. uchyła w całości wyrok zaoczny z dnia 16 lutego 2015 roku;
2. umarza postępowanie wobec zwarcia ugody;
3. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi.

Sygn. akt V RC 497/14

UZASADNIENIE

M. S., występująca jako przedstawicielka ustawowa małoletnich powodów M. C. i B. C., złożyła w dniu 6 listopada 2014 r. pozew skierowany przeciwko pozwanemu K. C. o zasądzenie alimentów w kwocie po 600 złotych miesięcznie na każde dziecko (pozew k. 2).

Na pierwszą rozprawę wyznaczoną w dniu 16 lutego 2015 r. pozwany nie stawił się i nie zajął stanowiska w sprawie, wezwanie wraz z odpisem pozwu zostało doręczone przez awizo. Przedstawicielka ustawowa ograniczyła roszczenie do kwoty po 500 złotych na każde dziecko, cofnęła żądanie w pozostałym zakresie i wniosła o wydanie wyroku zaocznego (dowód doręczenia wezwania dla pozwanego k.7; protokół rozprawy k. 12).

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wyrokiem zaocznym z dnia 16 lutego 2015 r. zasądził tytułem alimentów od K. C. na rzecz małoletnich dzieci: M. C. i B. C. kwoty po 500 złotych miesięcznie na każde dziecko, łącznie kwotę po 1.000 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki małoletnich – M. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 6 listopada 2014r. i umorzył postępowanie w zakresie cofniętego żądania (wyrok zaoczny k.13).

Odpis wyroku zaocznego został doręczony pozwanemu w dniu 23 lutego 2015 r. W dniu 2 marca 2013 r. pozwany złożył sprzeciw od wyroku zaocznego, wnosząc o uchylenie wyroku zaocznego w całości i oddalenie powództwa (dowód doręczenia odpisu wyroku zaocznego k.15 odw.; sprzeciw od wyroku zaocznego k.17-18).

Na rozprawie w dniu 16 lipca 2015 r. strony zawarły ugodę sądową, zgodnie z którą K. C. zobowiązał się płacić tytułem alimentów na rzecz małoletnich synów: M. C. i B. C. kwoty po 250 złotych miesięcznie na każdego z nich, łącznie kwotę po 500 złotych miesięcznie, płatną do rąk matki małoletnich – M. S. do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia 6 listopada 2014 r. (ugoda sądowa k.54).

Wobec zawarcia ugody wyrokiem z dnia 16 lipca 2015 r. Sąd uchylił w całości wyrok zaoczny z dnia 16 lutego 2015 r., umorzył postępowanie w sprawie i nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi (wyrok k.55)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. C. ur. (...) i B. C. ur. (...) pochodzą z nieformalnego związku (...) (odpisy skrócone aktów urodzenia k.3-4).

Rodzice małoletnich rozstali się w listopadzie 2014 r. M. ma prawie 5 lat, a B. półtora roku. Dzieci pozostają pod opieką matki, która do marca 2015 r. pobierała zasiłek macierzyński w wysokości około 730 złotych miesięcznie. Ponadto otrzymywała na dzieci dwa zasiłki rodzinne w łącznej kwocie 154 złote. Korzystała również z pomocy opieki społecznej. Matka z dziećmi mieszkała w wynajętym mieszkaniu, co obciążało ją kwotą 800 złotych miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa nie posiadała żadnego majątku (zaświadczenie ZUS k.9 i k.53; zaświadczenie Prezydenta Miasta Ł. k.10; zaświadczenie MOPS k.11; informacyjne wysłuchanie przedstawicielki ustawowej k.12).

Pozwany K. C. ma 32 lata. Od dnia 23.10.2013 r. był zatrudniony na czas określony do dnia 28.02.2015 r. jako pracownik ochrony w firmie (...) sp.z o. o. za wynagrodzeniem 1.750 złotych brutto miesięcznie. Stosunek pracy ustał w wyniku rozwiązania umowy o pracę z upływem czasu, na który była zawarta. Od dnia 09.05.2014 r. przebywał na długotrwałym zwolnieniu lekarskim i od dnia 07.11.2014 r. do 01.11.2015 r. pobiera świadczenie rehabilitacyjne, którego wysokość wynosi 928 złotych.

K. C. był wielokrotnie hospitalizowany z powodu zespołu paranoidalnego oraz zespołu uzależnienia od substancji psychoaktywnych.

Według rocznego zeznania podatkowego jego dochód za 2014 r. wyniósł 14.088 złotych. Pozwany nie posiada żadnego majątku (zaświadczenie o zatrudnieniu k.19-20; PIT-11 k.21; decyzja ZUS k.22; karty informacyjne leczenia szpitalnego k.23-24 i k.25; zaświadczenie lekarskie k.26; oświadczenie o stanie rodzinnym i majątkowym k.30-31odw.; zaświadczenie szpitala k.32; świadectwo pracy k.35; zaświadczenie ZUS k.51).

Sąd zważył:

Zgodnie z treścią art.10 k.p.c. w zw. z art. 223 § 1 k.p.c. Sąd ma obowiązek podjęcia prób mediacji i ugodowego rozstrzygnięcia sporu. W tym celu Przewodniczący powinien skłaniać strony do pojednania, zwłaszcza na pierwszym posiedzeniu, po wstępnym wyjaśnieniu stanowiska stron, co jest szczególnie pożądane, ponieważ likwiduje proces bez zbędnego postępowania dowodowego (III PZP 43/69 z dn. 20.XII.69 – OSNCP 1970/3/40).

Podstawę materialnoprawną ugody zawieranej przed sądem stanowią przepisy art. 917 i 918 k.c. Przez ugodę strony czynią sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego. Uchylenie się od skutków prawnych ugody może nastąpić z powodu wad oświadczenia woli (art. 82-88 k.c. w zw. z art. 918 k.c.).

Treść ugody powinna dokładnie określać rozmiar świadczenia, sposób i treść ich wykonania oraz wskazywać, które roszczenia objęte procesem mają te świadczenia zaspokoić. (III PZP 25/72 z dn.18.X.70 – OSNCP 1973/3/38).

Osnowę ugody wciąga się do protokołu rozprawy, odczytuje, po czym strony podpisują ugodę (art.185 § 3 k.p.c.). Procesowym skutkiem zawarcia ugody jest umorzenie postępowania (art. 355 §1 k.p.c.). Ugoda sądowa stanowi tytuł egzekucyjny (art. 777 pkt 1 k.p.c.).

Przepisy art. 223 § 2 k.p.c. w zw. z art. 203 § 4 k.p.c. wprowadzają instytucję sądowej kontroli ugody sądowej. W myśl tych przepisów ugoda nie może być sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego bądź zmierzać do obejścia prawa. Ugoda sądowa musi być sprawiedliwa, a więc nie może ona zastrzegać niewspółmiernych ustępstw.

Dokonując oceny treści ugody według wskazanych wyżej kryteriów, Sąd Rejonowy uznał, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpiła żadna z przyczyn, która uzasadniałaby możliwość uchylenia się od skutków prawnych lub uznania ugody za niedopuszczalną.

M.-prawną podstawę powództwa stanowią przepisy art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 k.r.o. W myśl powołanych przepisów rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, przy czym zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

M. i B. C. są jeszcze małymi dziećmi, więc ich usprawiedliwione potrzeby będą wzrastać wraz z upływem czasu i rozwojem psychofizycznym małoletnich. Sytuacja majątkowa ich rodziców jest bardzo trudna. Matka małoletnich otrzymuje świadczenia rodzinne i korzysta z pomocy opieki społecznej. Ojciec powodów leczy się psychiatrycznie i jedynym jego źródłem dochodu jest świadczenie rehabilitacyjne w kwocie 928 złotych, przyznane do 1 listopada 2015 r. Rodzice małoletnich nie posiadają żadnego majątku i nie mają innych dzieci na swoim utrzymaniu.

Z tych względów Sąd Rejonowy uznał, że zawarta ugoda uwzględnia usprawiedliwione potrzeby małoletnich dzieci oraz możliwości zarobkowe osób zobowiązanych do ich alimentacji, przy czym jest zgodna z obowiązującymi przepisami prawa. Przedmiotowa ugoda nie jest dotknięta żadną z wad oświadczenia woli, nie została zawarta pod wpływem błędu, przymusu czy groźby bezprawnej bądź w sytuacji, gdy strony nie zdawały sobie sprawy z następstw tej czynności.

Na podstawie art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy na skutek złożenia sprzeciwu przez pozwanego, Sąd Rejonowy wydał wyrok, którym wyrok zaoczny uchylił w całości i wobec zawarcia ugody umorzył postępowanie, nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi w oparciu o treść art. 102 k.p.c.